

‘De eindstand: € 52.200 studieschuld. Wat had ik gedáán?’

Aline ter Horst (30) leende tijdens haar studie elke maand € 650 euro. De teller liep op tot € 52.200,91. Een bedrag waar ze nu krom voor ligt. “Ik was me er niet van bewust dat het zo veel was. Eén klik en je krijgt geld, het gaat zo makkelijk.”

“Vlak voordat ik afstudeerde in 2016 logde ik in op de site van de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO). Ik was 26 jaar, leende al jaren het maximale bedrag per maand en ik was benieuwd hoeveel het totaal was. Met grote ogen keek ik naar het scherm. Ruim € 75.000! Waar kwam dat vandaan? Hoe kon het zo veel zijn? Natuurlijk wist ik dat ik jarenlang had geleend, ik zag de bijschrijvingen elke maand netjes op mijn rekening staan. Maar dat het bedrag zo hoog was opgelopen, daar was ik me niet van bewust. Gelukkig zouden mijn basisbeurs en OV-jaarkaart na het behalen van mijn bachelor worden omgezet in een gift. Dat betekende dat er een deel zou worden kwijtgescholden, maar alsnog hield ik dan een schuld van ruim € 50.000 over. Snel logde ik weer uit. Het kwam niet echt binnen. Ik moest alles na mijn studie binnen vijftien jaar terugbetalen, dus ik dacht: ik zie het wel. Om eerlijk te zijn, waren het op dat moment gewoon wat cijfers. Ik merkte er nog niks van, dus ik ging weer over tot de orde van de dag.”

ONVERWACHTE RENTE

“Na het behalen van mijn diploma hoefde ik de eerste twee jaar nog niks terug te betalen, eigenlijk verdween daarmee de schuld naar de achtergrond. Maar toen ik daarna weer eens bij DUO inlogde, was mijn totale schuld minus de giften opeens een stuk hoger. Het bleek dat er nog een rente van € 2.000 bij kwam. Zo kwam de eindstand uit op € 52.200,91 uit. Dit keer kwam het wél binnen. Wat had ik gedáán? Dit moest ik dus echt gaan terugbetalen. Ik weet nog hoe warm ik het plotseling kreeg. Alsof er een knoop in mijn buik ontstond die zich plotseling straktrok. Hoe kon ik niet weten dat er nog rente

zou worden berekend? En hoeveel was die rente dan? Ineens besepte ik dat ik me eigenlijk nooit echt had ingelezen toen ik indertijd de maximale lening aanvraag. Allerlei vragen vlamden ineens in me op. Waarom was ik er niet duidelijker over geïnformeerd? Stel dat ik een pop-up had gezien met de vraag of ik het zeker wist, had ik het dan ook gedaan? Ik weet het niet. Ik kan het niet meer terugdraaien. Ik was achttien toen ik met mijn toenmalige vriend ging samenwonen in Friesland, waar ik ook ben geboren. In die periode zat ik in het laatste jaar van mijn mbo-opleiding sociaal juridische dienstverlening en ik betaalde alles zelf. Omdat ik op mijn zestiende aan de studie begonnen was, betaalde de overheid tot mijn achttiende het lesgeld, daarna kwam dat voor mijn eigen rekening. Zodra ik mijn schoolgeld van ongeveer € 1.200 zelf moest gaan betalen, leende ik het maximale bedrag bij DUO. Dat ging heel makkelijk. Met één druk op de knop. Echt voelen dat ik dat bedrag uiteindelijk zou moeten terugbetalen, deed ik niet. Maar op dat moment kón ik ook eigenlijk niet anders. Bij mijn ouders wonen was op dat moment geen optie, omdat die relatie niet heel goed was. En op een andere manier kon ik mijn studie niet betalen. Toen ik uiteindelijk op mijn negentiende klaar was met mijn opleiding wilde ik me graag verder ontwikkelen en ben ik begonnen aan een hbo-studie rechten. Ook deze opleiding betaalde ik zelf. Met mijn uitwonende beurs en lening was het net te doen. Tijd voor een bijbaantje had ik niet. Tenminste, dat dacht ik.

Achteraf kon het misschien prima, maar ik was zo gefocust op school dat het nog niet eens in me opkwam ook te gaan werken.”

RIANT LEVEN

“Op mijn 21ste liep de relatie met mijn vriend stuk. Ik kwam erachter dat hij er naast mij andere vriendinnen op na hield. Hoewel ik erg verdrietig was om de breuk, voelde het ook als een bevrijding. Uit nood ging ik weer een tijdje bij mijn vader wonen. Uiteindelijk kwam ik, via een kamer van vijftien vierkante meter in het centrum van Groningen, samen met een vriendin na een paar maanden in een antikraakwoning terecht. De huur was € 300. Inmiddels had ik een baantje bij een kiosk op het station; daarmee verdiende ik € 600 per maand en ik kreeg een uitwonende beurs van € 300. Toch kwam het nooit in me op de maximale lening van € 650 te verlagen. Ook al was mijn totale netto inkomen van € 1.550 op dat moment voor een student enorm riant. Ik ging dan ook minimaal één keer per week uit eten en kocht wat ik leuk vond. Het ging zo onbewust allemaal, ik leefde gewoon mijn leven. Wellicht had ik er wat beter over nagedacht als ik bij het aanvragen van mijn lening direct een overzicht had gekregen van wat de totale schuld aan het einde van m'n studie zou zijn. Misschien had ik dan maar de helft van het maximale geleend. Waarmee ik natuurlijk ook prima zou zijn uitgekomen. Maar ja, dat is nu achteraf gepraat.” →

‘OP DAT MOMENT WAREN HET
GEWOON CIJFERS OP EEN SCHERM.
IK MERKTE ER NOG NIKS VAN’

SLAAF VAN DUO

“Precies twee jaar geleden ben ik met aflossen begonnen. DUO berekent de minimale terugbetaling aan de hand van je inkomsten, dus in het eerste jaar betaalde ik € 140 per maand terug. Daarna ging mijn salaris omhoog, wat betekende dat ik het jaar daarop maandelijks € 180 moest betalen. Uiteindelijk zat ik op een bedrag van € 240 per maand. Toen ik in juni vorig jaar opnieuw bij DUO inlogde, zag ik dat ik in anderhalf jaar maar een heel klein deel had afgelost. Verbaasd dacht ik: zo weinig? Elke maand werden er honderden euro's van mijn rekening afgeschreven, maar het schoot niet echt op. Mijn studieschuld werd een grote mentale last. Het idee dat ik iemand nog zo veel geld was verschuldigd, voelde niet fijn. Ik had het gevoel dat ik een soort slaaf van DUO was geworden. Vijftien jaar lang zou ik maandelijks nog een groot bedrag moeten betalen. Geld waar ik hard voor werkte. Daar had ik helemaal geen zin in. Ik wilde dat mijn geld weer van mij was. Daarom besloot ik het roer helemaal om te gooien. Ik verhoogde de minimale aflossing naar € 300 per maand en besloot sindsdien alles wat ik overhad, al was het maar een euro, aan DUO terug te betalen. Om mezelf een extra stok achter de deur te geven, ging ik er ook over bloggen. Juist door mijn studieschuld publiekelijk te delen, raakte ik extra gemotiveerd om mijn doel te behalen: eind 2024 wil ik mijn hele schuld hebben afgelost. Inmiddels heb ik al € 3.910,91 terugbetaald. Netto verdien ik € 2.300 in de maand en zodra ik mijn salaris ontvang, verdeel ik

het in potjes. Een deel gaat naar mijn vaste lasten en boodschappen, een ander deel gaat naar mijn beleggingsrekening en het overige gaat naar DUO. Ik ben gaan beleggen omdat de spaarrente momenteel minimaal is. Elke maand leg ik € 100 in en de bank belegt dat voor mij in verschillende fondsen. Die € 100 zie ik als een vaste uitgave, ik kan het missen. Gelukkig is het nog niet gebeurd, maar als ik mijn inleg kwijtraak, is dat niet erg. Ik zie het vooral als een extra spaarpotje voor later.”

ZO VEEL MOGELIJK SPAREN

“Elk jaar in december laat ik via mijn werkgever mijn Individueel Keuzebudget uitbetalen. Dat is een arbeidsvoorwaarde, waarbij je de mogelijkheid krijgt om een

deel van je salaris, onder meer vakantiegeld en eindejaarsuitkering, in loon te laten uitkeren. Ook dat gaat direct naar DUO. Voor de echte noodgevallen heb ik een kleine spaarrekening. Ik bespaar onder andere op mijn boodschappen door alleen in de goedkoopste supermarkten te kopen, geen tv-abonnement te hebben (op NPO Start en YouTube vind je ook een schat aan gratis informatieve programma's) en ik knip mijn haar al jaren zelf. Er zijn zo veel dingen

waar je op kunt bezuinigen. Natuurlijk was dat in het begin best wennen. Het voelde een beetje als afkicken. Ik ging van heel veel geld uitgeven naar opeens zo veel mogelijk besparen en dat was niet altijd makkelijk. Zo geef ik mezelf maandelijks € 100 om leuke dingen te doen. Met het mooie weer de afgelopen zomer leek het me op een dag heerlijk om lekker een terrasje te pakken, maar helaas was mijn budget op dat moment al op. Ja, toen baalde ik wel, maar eenmaal in mijn eigen achtertuin genoot ik net zo veel van mijn koude drankje als ik op het terras zou doen. Het voelt voor mij heel goed om bewuster met mijn geld om te gaan. Ik geniet nu veel meer als ik ergens naartoe ga, juist omdat het niet altijd kan. Inmiddels heb ik de smaak helemaal te pakken. Als ik iets wil, spaar ik ervoor. Zo doe ik dat ook als ik op vakantie wil. Het kan niet meteen, maar ik maak er dan weer een potje voor. Ik vind het echt een sport om de beste deals te vinden of om sommige uitgaven helemaal te schrappen.”

GEEN SCHAAMTE

“Dat ik niet de enige ben met een grote studieschuld bewijzen alle privéberichten die ik naar aanleiding van mijn blog ontvang. Er zijn heel veel mensen die tijdens hun studie bij DUO geld hebben geleend en dat nu moeten terugbetalen. Wat ik vooral merk, is dat de meeste mensen zich er erg voor schamen. Zelf doe ik dat niet. Waarom zou ik ook? Ik heb destijds een beslissing genomen waar ik nog steeds achter sta. Hoe had ik anders kunnen rondkomen toen? Natuurlijk: ik had best wat zuiniger kunnen leven, maar als student heb je toch al genoeg aan je hoofd? Ik gunde mezelf die extra luxe en ben ook echt wel blij dat ik dat heb gedaan. Ik neem DUO

dan ook niks kwalijk. Het is natuurlijk fijn dat zij studenten in financiële nood kunnen helpen. Iedereen is verantwoordelijk voor zijn eigen keuzes, dus ik ook. Ik denk alleen wel dat het beter zou zijn als je als student meer op de financiële gevolgen van een lening wordt gewezen. Als je een telefoonabonnement afsluit, krijg je toch ook eerst een hele lijst met voorwaarden waarmee je akkoord moet gaan? Bij DUO kun je met één klik veel geld lenen. Er wordt totaal niet naar je financiële situatie gekeken. Misschien zou daar nog iets verbeterd kunnen worden. Het gaat zo makkelijk, maar nogmaals: uiteindelijk ben je zelf verantwoordelijk. Ook als je nog maar net volwassen bent.

Samen met mijn huidige vriend woon ik nu in een huurhuis. Hij weet van mijn studieschuld en vindt het een goed idee dat ik momenteel versneld aflos. Hij snapt hoe het zo heeft kunnen lopen. Zijn ouders hebben zijn studie betaald en die mazzel heb ik niet gehad. In de toekomst willen we een huis kopen, en het is fijn dat we die mogelijkheid straks dan ook hebben. Eind 2024 ben ik schuldenvrij. Mijn geld is dan weer volledig van mij. Door mijn studieschuld zouden we nu een veel lagere hypotheek krijgen. Dat scheelt zo'n € 120.000 als ik alles aan DUO heb terugbetaald. Mijn droom is een vrijstaand huis met veel eigen grond. Mijn vriend en ik willen geen kinderen, maar wel veel dieren. Lekker huisje, boompje, beestje dus. Ik denk dat het bezuinigen tegen die tijd zo in mijn systeem zit dat ik niet weer zomaar opeens veel ga uitgeven. Ik zie nu ook vooral de voordelen van bewuster met mijn geld omgaan. →

'IN 2024 WIL IK SCHULDENVRIJ ZIJN, DUS IK GA NAAR GOEDKOPE SUPERMARKTEN EN KNIP MIJN HAAR ZELF'

'GEEN IDEE HOE IK HET HAD KUNNEN WETEN. WIE LEEST DIE VOORWAARDEN NOU?'

Echt spijt heb ik niet van mijn keuzes. Het is gegaan zoals het is gegaan en ik word ook emotioneel als ik eraan terugdenk. Ik ben best trots op mezelf. Ik moest al jong op eigen benen staan. Alles moest ik zelf regelen en betalen. Dat heb ik toch maar mooi gedaan. Ik heb keihard gewerkt voor twee welverdiende diploma's waardoor ik nu een goede baan als juridisch adviseur heb. Dat had ik nooit kunnen bereiken zonder het aangaan van mijn lening. Het is dus goed dat deze optie er is voor studenten, maar in mijn geval denk ik wel: had die lening echt zo hoog moeten zijn? Het had best een tikkeltje minder gemogen..." ■

'SPIJT HEB IK NIET. IK MOEST AL JONG IMMERS ALLES ZELF BETALEN. DAT HEB IK TOCH MAAR MOOI GEDAAN'

Besparen is ook leuk

Op 50kstudieschuld.wordpress.com vind je de actuele stand van Alines schuld. Ook vind je er interessante blogs van haar hand, zoals 'Tien dingen waar ik geen geld meer aan uitgeef'. Met Flair deelt Aline vijf goede bespaartips:

#1 Verrassingsboxen

"Doe het niet! Waarom zou je zo'n pakket willen? Je betaalt veel geld, weet niet echt wat je koopt en na ontvangst van zo'n box blijft de helft van die producten ongebruikt in de kast staan."

#2 Wasverzachter

"Wil je zachte handdoeken? Gebruik dan eens een scheutje natuurazijn in het vakje voor de wasverzachter. Graag een lekker geurtje? Druppel er wat etherische olie bij voor een heerlijk ruikende was."

#3 Schoonmaakmiddelen

"Over azijn gesproken, dat is echt een goede vervanger voor alle chemische allesreinigers die naar

niks ruiken. Met één deel azijn en één deel water maak je je eigen schoonmaakmiddel. Ik gebruik het overal voor. Het ontsmet, geeft een glanzend effect en verdrijft vieze geurtjes."

#4 Loterijen en krasloten

"Ik vind het absurd dat winkels niet zichtbaar sigaretten en tabak mogen verkopen, maar dat er wel boxen met aantrekkelijke, felgekleurde kraskaarten op de balie staan. Alsof gokken minder verslavend is... Ik geef er mijn geld in elk geval niet aan uit."

#5 Goedkope kleding

"Vaak is de kleding uit het goedkopere segment niet het soort dat ik graag draag. Het zijn meestal zweetstofjes, de afwerking is minimaal of je hebt na één keer wassen een vod in handen. Zelf koop ik liever één goede spijkerbroek dan twee goedkopere die na een paar keer dragen uitgelubberd zijn. Uiteindelijk bespaar je daar ook mee."

